

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยประชาชนในท้องถิ่น
กรณีศึกษา : หมู่บ้านคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช

นักศึกษา

นางสาวอุทัย ทักสินธรรม

รหัสประจำตัว

38062002

ปริญญา

การวางแผนภาคและเมืองมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

การวางแผนชุมชนเมืองและสภาพแวดล้อม

พ.ศ.

2542

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร.นิติชาญ ปลื้มอารมย์

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นการศึกษาถึงการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของประชาชนในท้องถิ่น กรณีศึกษา : หมู่บ้านคีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งแหล่งธรรมชาติและวัฒนธรรม ในการที่จะพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้ ตามแนวทางของการพัฒนาแบบยั่งยืน ที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ในปัจจุบัน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะทราบถึงแนวความคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และผลที่ได้จากการนำเอาแนวความคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศไปปฏิบัติ ในการศึกษาถึงการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นการศึกษาถึงสภาพพื้นที่จริง โดยการสำรวจ และสัมภาษณ์ ประกอบกับการศึกษาจากข้อมูลทุติยภูมิ เช่น เอกสาร แผนที่ เป็นต้น นำมาวิเคราะห์ถึงผลที่ได้รับจากการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยประชาชนในหมู่บ้านคีรีวง

จากการศึกษาพบว่า เมื่อได้มีการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในหมู่บ้านคีรีวง และพื้นที่บางส่วนของอุทยานแห่งชาติเขานหลวง ตามแนวทางของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยแล้ว การท่องเที่ยวเชิงนิเวศสามารถลดปัญหาที่เกิดจากการท่องเที่ยวในรูปแบบประเพณีนิยมได้ในบางเรื่อง เช่น ปัญหาอาชญากรรม ความปรารถนาทางศิลปะที่เสื่อมลง เป็นต้น แต่มีบางปัญหาที่ยังคงอยู่ เช่น ความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว การบุกรุกที่สาธารณประโยชน์ การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมและประเพณี เป็นต้น นอกจากนี้ ยังไม่สามารถหาข้อสรุปที่ชัดเจนได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะสามารถรักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ เช่น ป่าไม้ และสัตว์ป่า ได้จริงตามหลักการ ซึ่งยังเป็นที่ยกเถียงอยู่จนถึงทุกวันนี้ และยังพบว่า การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้น ในทางปฏิบัติแล้ว ยากที่จะทำให้เป็นไปตามแนวความคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ได้กล่าวไว้ จึงได้นำผลจากการศึกษาถึงปัญหา และสาเหตุของปัญหา มาหาแนวทางในการแก้ปัญหา และนำเสนอสรุป

แบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด ทั้งประชาชนในท้องถิ่นเอง และนักท่องเที่ยว ได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมมาให้ความสนใจดูแลรักษาสภาพแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนต่อไป